

Dosar 70/P/2006

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

HOTĂRÂREA NR. 3 P

Ședința publică din data de 28 martie 2007

Președinte: Nicolae Dan Chiușdea - vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii

Membri:

Cristian Deliorga - procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța

Grațiana Daniela Petronela Isac - procuror șef la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Liviu Dăscălescu - procuror general adjunct la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București

Secretariat,

Noemi Claudia Tufă

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare exercitate de Comisia de disciplină pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii față de domnul procuror Nestor Căpălan de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-au prezentat Comisia de disciplină pentru procurori, domnul procuror N. C., martorii B. și S. și S. M.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

În continuare, Secția pentru procurori a procedat la audierea martorilor B. și S. M., declarațiile acestora fiind consemnate, semnate și atașate dosarului cauzei.

Constatând că nu mai sunt alte cereri sau probe de administrat, Secția pentru procurori declară cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterile fondului:

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru procurori arată că în urma verificărilor efectuate de Serviciul Inspecției Judiciare pentru procurori, verificări la originea cărora s-au aflat mai multe articole din presa scrisă apărute în perioada 21 iulie - 24 iulie 2006 referitoare la împrejurările în care a fost pus în libertate O. K. și în contextul cărora se aduceau grave acuze procurorului N. C. care a prezentat instanței concluzii de revocare a măsurii arestării preventive luate față de omul de afaceri sirian, s-au reținut în sarcina domnului procuror abaterile disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit.b) și h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Astfel, s-a arătat că întreg materialul probator administrat în cauză, respectiv atât în faza cercetării prealabile cât și în fața Secției pentru procurori, conduce la concluzia săvârșirii celor două abateri disciplinare.

Sub aspectul incidenței dispozițiilor art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004, reprezentantul Comisiei de disciplină a susținut că domnul procuror N. C. a încălcat dispoziția scrisă a procurorului ierarhic superior (art.64 alin.1 din Legea nr. 303/2004, republicată), prin care fusese desemnat un alt procuror pentru a participa la ședința de judecată din data de 26.04.2006, iar pe de altă parte, nici nu a informat conducerea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în legătură cu intenția sa de a participa la respectiva ședință de judecată în locul procurorului desemnat, aspect ce a rezultat și din depozițiile martorilor T. D., A. I. și B. L., audiați în cauză.

Referitor la susținerea domnului procuror Nestor Cișinău vizând existența unor întâlniri cu conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, context în care și-ar fi exprimat în mod neechivoc intenția de a participa la ședința de judecată și de a formula concluziile de revocare a arestării preventive a inculpatului Ovidiu Kheif Hageșan, poziția exprimată de reprezentantul Comisiei de disciplină a fost în sensul înlăturării acestei susțineri ca fiind neconfirmată de probatoriul administrat pe parcursul instrumentării cauzei.

În completarea elementelor ce se circumscriu abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b) din Legea nr.303/2004, astfel cum au fost specificate inițial în conținutul acțiunii disciplinare cu care a fost investită Secția pentru procurori, reprezentantul Comisiei de disciplină a invocat și aspectul referitor la conduita adoptată de domnul procuror Nestor Cișinău, legat de solicitarea adresată procurorului desemnat să participe în ședința din 26.04.2006 (Mădălin Albuș), în sensul de a pune concluzii de revocare a arestării inculpatului Ovidiu Kheif Hageșan, discuție confirmată în depoziția martorului Mădălin Albuș.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 și fundamentat pe probatoriul administrat în faza cercetării prealabile precum și în faza de judecată, reprezentantul Comisiei de disciplină a arătat că aceasta se concretizează în faptul că domnul procuror Nestor Cișinău a pus concluzii în instanță fără să țină seama de probele administrate, încălcând astfel dispozițiile înscrise în art.67 alin.2) din Legea nr.304/2004.

Astfel, s-a susținut că a solicitat revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului Ovidiu Kheif Hageșan invocând un act medical care la data judecării cauzei nu exista la dosar, respectiv în posesia căruia a intrat ulterior prezentării concluziilor în fața instanței, împrejurare confirmată de următoarele probe: transcrierea dezbaterilor ședinței publice din 26.04.2006, copia notelor greșierului din aceeași ședință, susținerile greșierului de ședință în sensul că adeverința medicală a fost depusă la dosar în ziua următoare termenului la care s-a pus în discuție revocarea măsurii arestării preventive, precum și registrul de acces persoane în incinta Parchetului de pe lângă Înalta

Curte de Casație și Justiție, în care există mențiunea orei la care apărătorul inculpatului Omar Khalid Hayssam a intrat în parchet, respectiv în biroul procurorului Naeșu Cișinău.

În referire la cea de-a doua componentă obiectivă a abaterii prevăzute de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 (care a făcut inițial obiectul acțiunii disciplinare formulate în cauză), anume omisiunea procurorului Naeșu Cișinău de a informa procurorul ierarhic superior, în termenul legal de recurs, cu privire la soluția adoptată de instanță, Comisia de disciplină și-a precizat punctul de vedere în sensul că materialul probator administrat în fața Secției nu mai susține reținerea acestui aspect.

Astfel, față de probele administrate în cursul procedurii disciplinare desfășurate în fața secției, din care a rezultat faptul că în termenul de 24 ore de la data soluționării cauzei procurorul Naeșu Cișinău a avut o discuție cu fostul procuror general Ilie Botz, în cadrul căreia l-a informat cu privire la hotărârea de revocare a măsurii arestării preventive a inculpatului Omar Khalid Hayssam, reprezentantul Comisiei de disciplină și-a exprimat punctul de vedere potrivit cu care latura obiectivă a acestei abateri disciplinare, respectiv componenta *neinformării procurorului ierarhic, în termenul legal de recurs, cu privire la soluția adoptată de instanță*, nu mai poate fi reținută.

Având în vedere aspectele constatate, Comisia de disciplină pentru procurori solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art.100 lit. b din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizând că din probele administrate în cauză se rețin în sarcina domnului procuror Naeșu Cișinău săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) și h) din legea menționată, concretizate în următoarele:

- încălcarea dispoziției procurorului ierarhic superior, dată în scris (art.64 alin.1 din Legea nr. 303/2004, republicată), ca la ședința de judecată din data de 26.04.2006 să participe procurorul Miluț Albușcă;
- neinformarea conducerii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în legătură cu intenția

- sa de a participa la respectiva ședință de judecată în locul procurorului desemnat;
- solicitarea adresată procurorului desemnat să participe în ședința din 26.04.2006 (Mihaila, Alexandru), în sensul de a pune concluzii de revocare a arestării inculpatului Omer Khalil Haydar,;
- formularea concluziilor în instanță fără a ține seama de probele administrate, încălcând astfel dispozițiile înscrise în art.67 alin.2 din Legea nr.304/2004 (invocarea unui act medical inexistent la data solicitării revocării măsurii arestării preventive a inculpatului Omer Khalil Haydar, fiind în măsură să pună în evidență „grava neglijență” a procurorului Nicolae Ciprian).

Sub aspectul laturii subiective, Comisia de disciplină a adus în atenție încălcarea mai multor standarde de conduită profesională, respectiv:

- Art.11 alin.3 teza 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr.328/24.08.2005 a Plenului consiliului Superior al Magistraturii - „Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”.
- Art.9 alin.2 din Codul deontologic - „Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”.
- Art.62 alin.2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară - „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic...”.
- Art.64 alin.1 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară - „dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine”
- Art.12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor adoptat prin Hotărârea nr.328/24.08.2005 a Plenului consiliului Superior al Magistraturii - „Judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle

profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

- Art.64 alin.2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară - „Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate , potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză”.

În finalul cuvântului pe fond reprezentantul Comisiei de disciplină a solicitat ca la individualizarea pedepsei să se aibă în vedere circumstanțele comiterii faptei, respectiv cele ale punerii în libertate a inculpatului Omer Khalid Hayasan, iar pe de altă parte, circumstanțele personale privind buna pregătire profesională a procurorului Năstase Cișliu.

De asemenea, s-a cerut ca măsura individualizării să reflecte evaluarea urmării produse, anume plecarea din țară a inculpatului Omer Khalid Hayasan ulterior punerii sale în libertate, cu atât mai mult cu cât complexitatea cauzei nu poate justifica abaterea de la regulile de conduită stabilite prin lege și regulamente.

Având cuvântul, domnul procuror Năstase Cișliu a solicitat respingerea acțiunii promovate de Comisia de disciplină pentru procurori, precizând că a acționat cu bună credință la momentul formulării concluziilor în fața instanței de judecată, motivat de percepția personală formată în legătură cu starea de sănătate a inculpatului Omer Khalid Hayasan.

În continuarea poziției exprimate a reiterat aspectul invocat cu ocazia audierii de către Secție, referitor la încunoștințarea conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la participarea sa în ședința de judecată, menționând că nu putea intra în instanță fără a informa în prealabil despre intenția sa.

De asemenea, a solicitat a se avea în vedere distincția între momentul punerii în libertate, respectiv ce a urmărit la acea dată în contextul reprezentării formate cu privire la starea de sănătate a inculpatului, iar pe de altă parte, momentul fugii din țară a lui Omer Khalid Hayasan.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII SECȚIA PENTRU PROCURORI

Prin acțiunea disciplinară formulată în temeiul art.45 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat sancționarea domnului Naeș, Căpitan, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) și h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând materialul probator administrat în cursul cercetării prealabile și în faza de judecată, Secția pentru procurori reține următoarea situație de fapt:

Urmare articolelor din presa scrisă apărute în perioada 21 iulie – 24 iulie 2006, referitoare la împrejurările în care a fost pus în libertate Omar Khaleel Haydar, articole în contextul cărora se aduceau grave acuze procurorului Naeș Căpitan care a prezentat instanței concluzii de revocare a măsurii arestării preventive luate față de omul de afaceri sirian, Comisia de disciplină pentru procurori s-a sesizat din oficiu, dispunând la data de 26.07.2006, în conformitate cu prevederile art. 46 alin. 2 și 3 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, efectuarea de cercetări prealabile față de procurorul Naeș Căpitan.

Verificările efectuate în cauză au stabilit că Omar Haydar, în perioada 2003 - 14 octombrie 2005, a fost cercetat și trimis în judecată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism într-un număr de trei dosare penale în care a fost arestat preventiv de instanță la propunerea parchetului, după cum urmează:

1. dosarul nr. 275/P/2003 denumit și „**dosarul Volvo**”, în care la data de **6 aprilie 2005**, Tribunalul București (dosarul nr. 2220/2005) a dispus arestarea preventivă a inculpatului Omar Haydar pe o perioadă de 29 zile.

Măsura preventivă a fost prelungită succesiv până la data de 18 iulie 2005 când Curtea de Apel București, Secția a II a Penală (dosarul nr. 2413/2005) a admis recursul inculpatului, a casat încheierea din 11 iulie 2005 a Tribunalului București, de prelungire a măsurii preventive și a dispus punerea de îndată în libertate a acestuia dacă nu este arestat în altă cauză.

În acest dosar s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ovidiu Hăușan pentru săvârșirea infracțiunilor de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzute de art. 323 din Codul penal și înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prevăzută de art. 215 alin. 1,2,3 și 5 din Codul penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și art. 33 lit. a din Codul penal cu referire la art. 12 din Legea 508/2004.

2. dosarul nr. 621/P/2005, denumit și dosarul „Foresta Nehoiu”, în care la data de **14 aprilie 2005** Tribunalul București (dosarul nr. 2398/2005) a dispus arestarea preventivă a inculpatului Ovidiu Hăușan pe o perioadă de 25 zile (14.04.2005 - 08.05.2005). (vol.II, f. 118).

Măsura arestării preventive a fost prelungită succesiv de instanță până la data de 07.07.2005. La data de 01.07.2005 s-a întocmit rechizitoriul nr. 621/D/P/2005 prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ovidiu Hăușan pentru săvârșirea infracțiunilor de inițiere, constituire și sprijinire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 7 alin. 1 din Legea 39/2003 și bancrută frauduloasă prevăzută de art. 276 lit. a teza a II a din Legea 31/1990 republicată cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal (vol.II, f. 66).

În această cauză, prin decizia nr. 1558/10 martie 2006, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală (**dosar nr. 3993/1/2006**), s-a admis recursul inculpatului Ovidiu Hăușan împotriva încheierii din 27 februarie 2006 a Curții de Apel București iar în rejudecare, în baza art. 139 alin. 1 din Codul de procedură penală, s-a înlocuit măsura arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi țara prevăzută de art. 136 alin. 1 din Codul de procedură penală și în consecință, s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului Ovidiu Hăușan dacă nu este arestat în altă cauză.

Hotărârea a rămas definitivă (vol. II, f. 39). Inculpatul Ovidiu Hăușan nu a putut fi pus în libertate întrucât se afla sub puterea celui de-al treilea mandat de arestare preventivă, respectiv nr. 2/UP, emis de Curtea de Apel

Br... la data de 27 mai 2005 în dosarul nr. 1830/2005 (dosarul nr. 540/D/P/2005 al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism).

3. dosarul nr. 540/D/P/2005, denumit și „dosar de terorism”, în care procurorul Național Antiterorism a fost delegat să efectueze acte de urmărire penală la data de 5.04.2005. În acest dosar al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, la data de 26 mai 2005, s-a propus arestarea preventivă a inculpaților Omer Husein și Mihail Mădălina pentru săvârșirea infracțiunii de inițierea constituirii și sprijinirea unei asocieri în scopul săvârșirii de acte de terorism prevăzute de art. 35 alin. 2 din Legea nr. 535/2004 cu referire la art. 12 din Legea nr. 508/2004, reținând că aceștia au inițiat, finanțat și coordonat acțiunea în urma căreia, la data de 28.03.2005 au fost răpiți jurnaliștii Marcel-Jean Bărbulescu, Ștefan Mădălina și Cătălin Olanescu (vol. II, f. 119).

Măsura arestării preventive a fost prelungită succesiv de instanță până la data trimiterii în judecată.

Prin rechizitoriul nr. 540/D/P/2005 din data de 14 octombrie 2005 s-a dispus:

1. trimiterea în judecată a inculpatului Omer Husein pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 35 alin. 2 din Legea nr. 535/2004;

2. punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului Omer Husein pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la acte de terorism prevăzută de art. 26 raportat la art. 32 alin. 1 din Legea nr. 535/2004 și la art. 189 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal cu referire la art. 12 alin. 1 și 3 lit. a și d din Legea nr. 508/2004 modificată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 7/2005 (vol. II, f. 152).

Dosarul a fost înaintat Curții de Apel Brașov, la data de 17 octombrie 2005, cu inculpatul Omer Husein în stare de arest preventiv, cauza fiind înregistrată sub nr. 3345/2005 la Secția I Penală. (vol. II, f. 151).

La termenul de judecată din 5 aprilie 2006 inculpatul Omer Husein, prin apărător, a solicitat revocarea măsurii arestării preventive, cerere fundamentată pe concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. A1/14066/2005 din 28 februarie 2005 întocmit într-un alt dosar, (cel înregistrat

la Înalta Curte de Casație și Justiție sub nr. 3993/1/2006), pe mențiunile cuprinse în actul medical datat 30 martie 2006 (vol.II,f. 312) care atestau că inculpatului i s-au descoperit încă două tumori, precum și pe dispozițiile deciziei nr. 1558/10.03.2006, pronunțate în dosarul nr.3993/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a decis înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a obligării de a nu părăsi țara. (vol. II, f. 272)

Procurorul de ședință, *Mihail Albu*, a formulat concluzii de respingere a cererii de revocare a măsurii arestării preventive.

Prin încheierea din 05.04.2006 Curtea de Apel București a respins cererea de revocare a măsurii arestării preventive ca *nefondată* (vol. II, f.275), menținând termenul de fond din data de 26 aprilie 2006.

La data de 21 aprilie 2006 procurorul de ședință *Cristian Ionescu* a solicitat procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism desemnarea unui alt procuror de ședință care să participe la ședința de judecată din data de 26 aprilie 2006 de la Curtea de Apel București – Secția I Penală, în dosarul nr. 33970/2/2005 privind pe *Ovidiu Hăjduț*, motivat de faptul că la aceeași dată urma să participe la judecarea dosarului nr. 6540/2005 al Tribunalului București, privind pe *Iacobov Corneliu*. (vol. II, f. 345).

Procurorul-șef adjunct *Alina Ionescu*, prin ordin rezolutiv, a stabilit următoarele: „*în ședința din 26.04.2006 dosarul nr. 33970/2/2005 Curtea de Apel București, S1 va participa Alexandru „Mihail” (fila 345 vol.II).*

Din notele de relații prezentate de procurorul *Mihail Albu* și din declarația dată de acesta în fața Secției pentru procurori (filele 65-66 vol.1, 351-353 vol.II), au rezultat următoarele:

Cu aproximativ o jumătate de oră înaintea începerii ședinței de judecată s-a prezentat la sediul Curții de Apel București, iar la ora 13⁰⁰ a intrat în sala de judecată. Deoarece inculpatul *Ovidiu Hăjduț* nu fusese adus de la penitenciar, a mai așteptat circa o jumătate de oră, interval de timp în care a primit un telefon de la procurorul *Nasrullah Călin*, cel care întocmise rechizitoriul în cauză.

Acesta i-a comunicat că a primit un act medical nou de la penitenciar, act din care rezulta înrăutățirea gravă a sănătății inculpatului *Ovidiu Hăjduț*,

diagnosticul fiind „metastază dublă cu diseminare”. În acest context i-a mai precizat că inculpatul mai are puțin de trăit, motiv pentru care s-ar impune revocarea măsurii arestării preventive.

Referitor la această problemă, procurorul Mihailo Alexandru a relatat faptul că și-a exprimat punctul de vedere în sensul că nu poate prezenta instanței concluzii de punere în libertate a inculpatului întrucât nu există o expertiză medico-legală dispusă în cauză și prin urmare, nu-și poate asuma răspunderea de a solicita revocarea măsurii arestării preventive, nefiind procuror de caz.

În atare condiții, procurorul Năstase Cătălin i-a comunicat că se va prezenta personal în instanță cu actul medical și va formula concluziile despre care făcuse vorbire.

Drept urmare, la scurt timp procurorul Năstase Cătălin s-a prezentat la Curtea de Apel București și a participat la ședința de judecată în locul procurorului Mihailo Alexandru. (vol. II, f. 351).

Prevalându-se de prevederile art. 67 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată, procurorul Năstase Cătălin nu a informat conducerea Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism cu privire la înlocuirea procurorului desemnat anume pentru a participa la ședința de judecată, aspect care rezultă atât din declarația dată de acesta în fața Secției pentru procurori cât și din declarațiile martorilor Daniel Tăbăraș și Ionuț Albănuș, care la aceea dată aveau calitatea de procuror șef și respectiv procuror șef adjunct.

Concluziile prezentate în instanță de procurorul Năstase Cătălin, au fost în sensul **revocării măsurii arestării preventive a inculpatului și înlocuirea acesteia cu obligarea de a nu părăsi țara pe o perioadă de 30 zile**, invocându-se ca element de probatoriu adeverința medicală parafată de medicul curant Tăbăraș Constantin, datată 25 aprilie 2006, în care se menționa existența unui număr de două metastaze supraclaviculare stânga și axilar dreapta cu diseminare ulterioară lateral cervicală, *act care însă nu se afla în acel moment la dosar.*

Acest aspect rezultă din declarația martorei Daniela Rașcu Ștefănescu, judecătorul cauzei, nota de relații a grefierului de ședință Mariana Daniela

(f.29 vol. I) și transcrierea dezbaterilor care au avut loc în ședința publică din 26.04.2006 (filele 286-287, vol. II);

Prin încheierea din 26.04.2006 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția I Penală în dosarul nr. 33970/2/2005 (nr. vechi 3345/2005) s-a dispus înlocuirea măsurii arestării preventive a inculpatului Ovidiu H. cu obligarea de a nu părăsi țara și punerea de îndată în libertate a acestuia dacă nu este arestat în altă cauză.

Hotărârea a rămas definitivă prin *nedeclararea recursului*.

Față de situația de fapt care rezultă din materialul probator al cauzei, Secția pentru procurori apreciază că în sarcina procurorului Nicolae Ci. urmează să se rețină comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. b și h din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în considerarea argumentelor ce vor fi expuse în continuare:

1. În cauză sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. b din Legea 303/2004.

Valoarea socială lezată prin comiterea acestei abateri o reprezintă relațiile sociale privitoare la realizarea activității de justiție în sensul larg al acestei noțiuni, care presupune pe lângă organizarea și funcționarea organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

Pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații se transpun în obligații și îndatoriri profesionale.

Cel de-al doilea element constitutiv al abaterii disciplinare constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale.

În speță, latura obiectivă a abaterii disciplinare comise de procurorul Nicolae Ci. este reprezentată de:

I. *încălcarea dispoziției procurorului ierarhic superior dată în scris* (art. 64 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată), ca la ședința de judecată din 26.04.2006 să participe procurorul Mihailiuc Alexandru.

Aceasta rezultă din următoarele probe: înscrisul aflat la fila 345 din vol. II, declarația dată de procurorul șef adjunct al D.I.I.C.O.T., Ioana Albu.

În legătură cu acest aspect, procurorul Neacșu Călin, s-a apărat invocând dispozițiile articolului 67 alin. 3 din Legea 304/2004, potrivit cărora „în procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului”, dispoziții pe care le-a interpretat în sensul că procurorul care a efectuat urmărirea penală poate participa oricând în ședința de judecată fără să fie necesară desemnarea sa prin ordinul procurorului ierarhic.

O astfel de interpretare *nu poate fi reținută* pentru următoarele considerente:

Din interpretarea gramaticală a textului reiese că întotdeauna procurorul care participă în ședința de judecată este desemnat de conducătorul parchetului.

Rățiunea pentru care legiuitorul a ținut să precizeze în mod expres posibilitatea participării în ședința de judecată a procurorului care a efectuat urmărirea penală a fost aceea de a elimina controversa ivită în jurisprudență referitoare la incompatibilitatea calității de procuror de ședință cu cea de procuror de caz.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor înscrise în articolul 64 alin.1 și în articolul 67 alin 3, rezultă că o dispoziție dată în scris și în conformitate cu legea de către procurorul ierarhic este obligatorie pentru procurorul din subordine câtă vreme aceasta nu este revocată printr-o altă dispoziție dată în aceleași condiții. O astfel de interpretare ține de esența *principiului controlului ierarhic* care guvernează activitatea Ministerului Public.

În speță, întrucât ordinul rezolutiv al procurorului șef adjunct nu a fost revocat printr-un alt ordin care să-l desemneze în ședința de judecată pe procurorul care a efectuat urmărirea penală, participarea acestuia la judecarea cauzei reprezintă o încălcare a îndatoririlor impuse în virtutea principiului controlului ierarhic.

II. faptul că *nu a informat* și nu a cerut aprobarea conducerii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism *cu privire la participarea sa în ședința de judecată*.

Probele în acest sens sunt constituite de notele de relații date de procurorii D. T. și I. A. în cursul cercetării prealabile - fila 346, 347-350 vol. II, precum și declarațiile acestora din fața Secției pentru procurori.

Procurorul N. C. s-a apărut în sensul că în dimineața zilei de 26.04.2006, cu prilejul unei întâlniri ce a avut loc în biroul prim-adjunctului procurorului general M. S. și la care au participat procurorul general I. B., prim-adjunctul acestuia, procurorul A. C. și o altă persoană al cărui nume nu și-l mai amintește, i-a informat pe cei doi procurori cu funcții de conducere despre starea sănătății inculpatului O. H. De asemenea, a mai afirmat că atât procurorul general cât și prim-adjunctul său au apreciat, cu acea ocazie, că se impunea revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului, sugerând chiar posibilitatea formulării unei astfel de cereri de către conducerea Parchetului Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În continuarea punctului de vedere exprimat în apărare, procurorul N. C. a declarat că față de poziția celor doi procurori cu funcții de conducere, a avansat propunerea, cu care aceștia au fost de acord, de a participa chiar el în ședința de judecată cu consecința asumării, în calitate de procuror de caz, a responsabilității formulării unor concluzii de revocare a măsurii arestării preventive a inculpatului O. H.

Declarația procurorului N. C. a fost confirmată parțial de procurorul A. C., care a susținut însă că la întâlnire a mai participat alături de ei doi doar prim-adjunctul procurorului general, care i-a cerut procurorului N. C. să se prezinte în instanță și să pună concluzii de revocare a măsurii arestării preventive.

Apărarea formulată de procurorul N. C. nu poate fi reținută întrucât nu a fost confirmată de cei doi procurori cu funcții de conducere care în declarațiilor lor au negat existența vreunei întâlniri în dimineața zilei în care s-a judecat cauza. De altfel, procurorul general I. B. a menționat în declarația sa că a fost surprins când a aflat că procurorul N. C. a participat în ședința de judecată și a considerat aceasta ca „o greșeală tactică vis-à-vis de riscurile pe care le implica”.

Având în vedere contradicțiile existente între declarația procurorului Năstasă Cătălin și cea a procurorului Adrian Cristescu, privind întâlnirea care a avut loc în biroul prim-procurorului adjunct și conținutul discuțiilor purtate, Secția urmează să înlăture, cu privire la acest aspect, susținerile făcute de Adriana Cristescu.

Prin urmare, față de cele prezentate, Secția pentru procurori va reține că procurorul Năstasă Cătălin nu a informat conducerea D.I.I.C.O.T. sau a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la intenția sa de a participa în ședința de judecată.

III. faptul că i-a cerut procurorului desemnat să participe în ședință să pună concluzii de revocare a măsurii arestării preventive luate față de inculpatul Omer Hecim.

Această împrejurare rezultă din notele de relații și declarația dată de procurorul Mădălin Al. (filele 65-66 vol.I, 351-353 vol.II).

Deși în fața Secției pentru procurori martorul și-a nuanțat declarația susținând că a fost de acord cu înlocuirea sa în ședință întrucât a avut convingerea că măsura participării procurorului Năstasă Cătălin a fost încuviințată de conducerea Parchetului Înaltei Curți de Casație și Justiție, acesta a relatat faptul că a purtat telefonic, o discuție cu procurorul Năstasă Cătălin, convorbire în cadrul căreia i-a precizat că pe baza probelor administrate în cauză, nu poate formula concluzii de punere în libertate a inculpatului.

Secția pentru procurori, reține că procurorul Năstasă Cătălin, prin atitudinea sa a încălcat standardele de conduită profesională impuse procurorilor de următoarele texte de lege:

Articolul 11 alin.3 teza 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii - „Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”.

Articolul 9 alin.2 din Codul deontologic - „Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.”

Articolul 62 alin 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară - „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic...”

Articolul 64 alin 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară - „dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine”

Nerespectarea de către procuror a tuturor acestor îndatoriri a adus atingere principiilor imparțialității și controlului ierarhic.

2. În cauză sunt întrunite și elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art. 99 lit. h din Legea 303/2004.

Sub aspectul laturii obiective, elementul constitutiv al acestei abaterii disciplinare constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale.

În speță, latura obiectivă a abaterii disciplinare comise de procuror constă în faptul că *a pus concluzii în instanță fără să țină seama de probele administrate*, încălcând dispozițiile înscrise în art. 67 alin.2 din Legea 304/2004.

Astfel, s-a reținut că procurorul N. C. a solicitat revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului O. H. invocând un act medical care, la data judecării cauzei, nu exista la dosar, respectiv, în posesia căruia a intrat după ce a prezentat concluziile în fața instanței de judecată.

Acest aspect rezultă din următoarele probe: declarația martorului D. S., judecătorul de caz, susținerile grefierului de ședință M. D., potrivit cărora adeverința medicală a fost depusă la dosar în ziua următoare a termenului la care s-a pus în discuție revocarea măsurii arestării preventive (f.29 vol.I); transcrierea dezbaterilor care au avut loc în ședința publică din 26.04.2006 (filele 286-287, vol.II); copie de pe notele grefierului din ședința din data de 26.04.2006 (fila 288);

Față de materialul probator administrat în cursul procedurii disciplinare desfășurate în fața secției, din care a rezultat faptul că în termenul de 24 h de la data soluționării cauzei, procurorul N. C. a avut o discuție cu fostul procuror general I. B., în cadrul căreia l-a informat pe acesta din

urmă cu privire la hotărârea de revocare a măsurii arestării preventive a inculpatului Omar Hayssam, Secția pentru procurori apreciază că, în latura obiectivă a acestei abateri disciplinare, *nu se mai poate reține* și componenta *neinformării procurorului ierarhic în termenul legal de recurs cu privire la soluția adoptată de instanță*.

La aprecierea vinovăției procurorului se va avea în vedere că acesta a încălcat standardele de conduită profesională impuse procurorilor de următoarele texte de lege:

Articolul 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii - „Judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

Articolul 9 alin.2 din Codul deontologic - „Judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor.”

Articolul 62 alin 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară - „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic...”

Articolul 64 alin 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară - „Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, *ținând seama de probele administrate în cauză*.”

Nerespectarea de către procuror a acestor îndatoriri a adus atingere principiilor legalității și imparțialității.

Față de cele expuse, Secția pentru procurori constată întemeiată acțiunea disciplinară exercitată împotriva domnului procuror Naser Căpâlnaru, pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b și h din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și în consecință, în conformitate cu prevederile articolului 101 din Legea 303/2004, va dispune sancționarea acestuia.

Procedând la individualizarea sancțiunii, în raport de prevederile art.100 din Legea nr.303/2004, context în care se vor avea în vedere circumstanțele comiterii faptelor, circumstanțele personale ale procurorului, precum și urmarea produsă, Secția pentru procurori urmează a aplica domnului procuror Nicolae Dan Chiujdea sancțiunea disciplinară prevăzută de art.100 lit.b) din legea anterior menționată, constând în diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15% pe o perioadă de 3 luni.

Pentru considerentele de mai sus,

Având în vedere și disp. art. 49 alin. 2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva domnului Nicolae Dan Chiujdea, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T.

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, aplică domnului procuror Nicolae Dan Chiujdea sancțiunea disciplinară constând în diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 15%, pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și h) din Legea nr.303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 28 martie 2007.

Președinte: procuror Nicolae Dan Chiujdea

Membri:

procuror Cristian Deliorga

procuror Liviu Dăscălescu

procuror Grațiana Isac - opinie separată.

Secretariat: Noemi Claudia Tufă
Cristiana Firoiu

OPINIE SEPARATĂ

La hotărârea din 28 martie 2007 a Secției de procurori a CSM, pronunțată în dosarul 70/P/2006 prin care s-a dispus admiterea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori a CSM împotriva procurorului Nastasiu Ciprian și aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art.100 lit.b din Legea nr.303/2004 pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b) și h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Prin acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului Nastasiu Ciprian din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Crimă s-a solicitat aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr. 303/2004 pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.b) și litera h) din Legea nr 303/2004, republicată.

În sarcina procurorului Nastasiu Ciprian se rețin următoarele:

- faptul de a fi încălcat dispoziția procurorului ierarhic superior dată în scris (art. 64 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată) privind participarea procurorului Mișu Alin la ședința de judecată din data de 26.04.2006, în dosarul nr. 33970/2/2005 al Curții de Apel București privind pe inculpatul Ovidiu Hăgăreanu, fără a fi informat conducerea DIICOT în legătură cu intenția sa de a participa la acea ședință în locul procurorului

desemnat (elemente constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit.b din Legea nr.303/2004);

- faptul de a fi pus concluzii în fața instanței de judecată, la termenul din 26.04.2006, în dosarul nr. 33970/2/2005 al Curții de Apel București, fără să țină seama de probele administrate, context în care a solicitat revocarea măsurii arestării preventive pe baza unui act medical care la data judecării cauzei nu exista la dosar, încălcând astfel dispozițiile înscrise în art.67 alin.2 din Legea nr.304/2004 (elemente constitutive ale abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit.h) din Legea nr. 303/2004).

Din probele dosarului, pentru argumentele ce vor fi expuse, rezultă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare reținute în sarcina magistratului, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul celei subiective, faptele comportând discuții sub aspectul existenței conduitei ilicite, a vinovăției și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs.

1. Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art.99 lit.b) din Legea nr. 303/2004 s-a apreciat că elementele constitutive ale laturii obiective constau în acțiuni neconforme cu îndatoririle profesionale ale procurorului Nicolae Cișinău:

- încălcarea dispoziției procurorului ierarhic superior dată în scris ca la ședința de judecată din 26.04.2006 să participe procurorul Marius Ștefănescu;

- neinformarea conducerii DIICOT în legătură cu intenția de a înlocui procurorul de ședință la ședința de judecată din 26.04.2006;

- solicitarea adresată procurorului de ședință desemnat de conducerea DIICOT (Marius Ștefănescu) de a pune concluzii de revocare a măsurii preventive dispusă față de inculpatul Ovidiu Hăgăreanu în dosarul în care era trimis în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni prevăzute în Legea nr. 535/2004;

Din probele administrate în cauză a rezultat că la data de 26.04.2006, în urma unei discuții purtată în biroul prim adjunctului Procurorului General Marius Ștefănescu, la care au participat procurorii Cișinău Nicolae și Andrei Cișinău (care efectuaseră urmărirea penală în dosarul dedus judecății, vizând fapte de terorism săvârșite de inculpatul Ovidiu Hăgăreanu), în legătură cu

modificările survenite în starea de sănătate a inculpatului Omer Hysenaj, s-a decelat concluzia necesității solicitării în instanță, la acel termen, a înlocuirii măsurii preventive cu o măsură neprivativă de libertate. În acest context, pe fondul unor discuții anterioare avute de procurorii anchetatori cu conducerea PICCJ, asigurată la acel moment de Procurorul General I. B. și prin adjunctul Procurorului General, M. S., în legătură cu starea gravă de sănătate a inculpatului Omer Hysenaj și cu considerentele deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, din 10.03.2006 (secția penală 1558/2006) de înlocuire a măsurii arestării preventive a inculpatului Omer Hysenaj, cercetat în acel dosar pentru săvârșirea unor infracțiuni economice, cu obligarea de a nu părăsi țara, s-a apreciat ca oportună susținerea acestui punct de vedere la termenul din aceeași zi, procurorul Ciprian Nastasiu oferindu-se să participe la ședința de judecată pentru a susține oral concluziile de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara, concluzii întemeiate și pe un act medical, emis la 25.04.2006, de doctorul C. T. de la Penitenciarul R.

Faptul că la acel termen de judecată s-a prezentat pentru a susține concluziile procurorul care efectuase urmărirea penală, Ciprian Nastasiu, în locul procurorului de judiciar desemnat, M. A., a fost **cunoscut și aprobat** tacit de conducerea PICCJ, cu care se purtasera și anterior discuții referitoare la înrăutățirea stării de sănătate a inculpatului Omer Hysenaj și la posibilitatea ca instanța de judecată - Curtea de Apel București, având în vedere o decizie anterioară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată într-un alt dosar în care era cercetat inculpatul, de înlocuire a măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă neprivativă de libertate, să procedeze în mod similar.

Acest fapt este dovedit prin declarațiile procurorilor Nastasiu Ciprian și Adina Cristescu care au relevat atât conținutul discuției purtată în dimineața zilei de 26.04.2006 cât și existența unor discuții anterioare legate de justificarea, din punct de vedere medical, a punerii în libertate a inculpatului Omer Hysenaj prin înlocuirea măsurii arestării preventive cu măsura obligării de a nu părăsi țara.

Și fostul Procuror General, I. B. , în declarația dată în fața Secției de procurori a CSM, a făcut referire la existența unor discuții anterioare datei de 26.04.2006 purtate cu procurorul C. N. , ocazie cu care a fost informat de către procuror despre starea gravă de sănătate a inculpatului O. H. , în sensul că acesta avea multiple metastaze, și că, având în vedere concluziile raportului de prima expertiză medico-legală efectuat într-un alt dosar (aflat în fază de cercetare judecătorească) în care era cercetat inculpatul și în baza căruia se dispusese înlocuirea măsurii arestării preventive, urma ca și în cauza în care era cercetat pentru fapte de terorism să pună concluzii de punere în libertate și înlocuire a măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă.

Neinformarea de către procurorul N. C. a conducerii DIICOT, în legătură cu intenția de a se prezenta, în locul procurorului de ședință la ședința de judecată din 26.04.2006, a fost generată de împrejurarea că acesta, în mod subiectiv, a avut percepția faptului că are acordul conducerii PICCJ, cu care se discutase anterior, cu privire la oportunitatea participării sale în ședința de judecată și formularea unor concluzii întemeiate pe actele medicale care atestau starea gravă de sănătate a inculpatului O. H. . De altfel, chiar procurorul șef al DIICOT din acea perioadă, D. T. , a precizat în declarația dată în fața secției de procurori a CSM că în perioada în care a îndeplinit funcția de procuror șef, procurorii din cadrul structurii, în raport de unele probleme ivite în dosarele pe care le instrumentau, se consultau direct cu conducerea PICCJ de la acea dată și că procurorul N. C. nu l-a „consultat “ niciodată și nici nu i-a adus la cunoștință elemente din dosarele pe care le avea în anchetă, menționând însă ca l-a văzut deseori în biroul Procurorului General al PICCJ de la acea dată.

În ceea ce privește participarea procurorului N. C. în ședința de judecată din 26.04.2006, prin înlocuirea procurorului desemnat M. A. , aceasta a fost justificată, din punct de vedere subiectiv, atât de existența unei dispoziții legale care îi permitea să participe în procesele penale, la ședința de judecată cât și de asumarea responsabilității în raport de concluziile pe care urma să le susțină.

Potrivit art. 67 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, dispoziție legală invocată de procurorul Naș... C... în susținerea posibilității de a participa la ședința de judecată, „în procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului”, fără a se distinge sub aspectul fazei procesuale în care se afla dosarul (faza de urmărire penală sau de cercetare judecătorească).

Cât privește acțiunea neconformă cu îndatoririle profesionale, săvârșită de procurorul Naș... C... prin aceea că i-a cerut procurorului desemnat să participe în ședință să pună concluzii de revocare a măsurii arestării preventive luată față de inculpatul O... H... din probele testimoniale administrate nu a rezultat existența acesteia.

Astfel, procurorul M... A..., care era desemnat de conducerea DIICOT să participe la ședința de judecată din data de 26.04.2006 a declarat, în mod constant, atât în nota de relații și în referatul întocmit , cât și cu ocazia audierii de către inspectorii CSM și de către secția de procurori, că procurorul Naș... C... i-a adus la cunoștință, în acea zi, telefonic, că este în posesia unui act medical emis de un medic din cadrul Penitenciarului R... care atesta înrăutățirea gravă a sănătății inculpatului O... H... și că acesta nu ar mai avea mult de trăit, situație în care **nu se mai impunea** menținerea stării de arest a inculpatului.

Întrucât în cauză nu era efectuată o expertiză medico-legală, procurorul M... A... i-a comunicat că nu poate pune concluzii de punere în libertate a inculpatului, moment în care procurorul Naș... C... i-a rugat să comunice instanței de judecată ca urmează să se prezinte el personal să pună concluzii în acea cauză.

Mai mult, chiar în nota de relații dată la 03.08.2006, procurorul M... A... a precizat că, în contextul discuției telefonice, după ce i-a adus la cunoștință colegului că nu poate pune concluzii de punere în libertate a inculpatului în lipsa unei noi expertize medico-legale, el nefiind “procurorul de caz”, acesta i-a comunicat (fără să fie deranjat) că va sosi personal cu actul medical (invocat anterior) și va formula concluzii în instanță. Procurorul M... a mai declarat că, din punctual său de vedere, “colegul N... ”

Ciprian a fost personal convins în conștiința sa că inculpatul Omer Hristu nu mai poate fi arestat în lumina practicii CEDO, în raport cu actele medicale pe care le deținea”

Procurorul Mihail Alexandru a precizat în mod clar că procurorul Nestor Ciprian „nu mi-a impus sau sugerat, atât în discuțiile telefonice și nici ulterior, înainte de intrarea în sala de judecată, cu privire la faptul că eu ar trebui să pun concluzii de punere în libertate”. (declarația dată în fața Secției de procurori a CSM, la data de 07.03.2007).

În raport și de declarațiile procurorului Mihail Alexandru care se coroborează cu susținerile procurorului Nestor Ciprian, nu se poate reține că procurorul Nestor Ciprian s-a **imixtionat** în activitatea altui procuror întrucât nu s-a făcut dovada unui amestec, ingerință sau intervenție, nemotivată și nedorită, astfel că, nici din punct de vedere a laturii obiective nici din cel al laturii subiective, nu subzistă abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.b din Legea nr. 303/2004.

2. Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. h din Legea nr. 303/2004 s-a apreciat că latura obiectivă constă în acțiunea procurorului Nestor Ciprian, neconformă cu îndatoririle profesionale, de a pune concluzii în instanța de judecată, fără a ține seama de probele administrate, încălcând astfel dispozițiile art.67 al. 2 din Legea nr. 304/2004. S-a reținut că procurorul a solicitat revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului Omer Hristu, invocând un act medical care, la data judecării cauzei, nu exista la dosar, procurorul intrând în posesia acestuia după ce a prezentat concluziile în fața instanței de judecată.

Având în vedere natura încălcării de lege reținută în sarcina procurorului, trebuie stabilit dacă conduita procurorului îmbracă forma unei abateri disciplinare sau dacă se circumscrie activității în ședința de judecată, specifică exercitării funcției.

Potrivit dispozițiilor art. 67 al.2 din Legea nr. 304/2004, “procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le considera întemeiate potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză”, iar dispozițiile art. 3 al.1 din Legea nr.303/2004, modificată și republicată, consacră stabilitatea procurorilor și independența acestora, în condițiile legii.

Plecând de la aceste dispoziții legale, apreciez că formularea în instanță, de către procuror, a concluziilor pe care le considera întemeiate este scoasă de sub imperiul unei autorități de control, cum este Inspecția Judiciară din cadrul CSM fiind, alături de aflarea adevărului și pronunțarea soluției, printre activitățile care intră în sfera protejată.

În măsura în care este vorba despre esența activității de judecată, măsurile de supraveghere pot fi considerate admisibile în mod excepțional, numai dacă este vorba de o greșeală evidentă, neîndoieală, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare, spre exemplu când concluziile procurorului sunt în contradicție vădită cu legea și se bazează pe o motivare neconformă cu dispozițiile legale.

Ori, în cazul de față, nu ne aflăm în prezența unei astfel de greșeli evidente și neîndoieală, concluziile formulate de procuror în urma aprecierii probatoriului (actele medicale existente la dosar la termenele anterioare, printre care și un raport de primă expertiză medico-legală – întocmit, în altă cauză, la 28.02.2006, în urma examinării inc. Oriș Hășan și a actelor medicale și ale cărui concluzii, în sensul că inculpatul nu poate fi tratat în rețeaua A.N.P., au fost menținute și în dosarul dedus judecării la 26.04.2006, precum și actul medical emis la 25.04.2006 de un medic de la Penitenciarul Reșița), neconcretizând o conduită necorespunzătoare în sensul art. 99 lit. h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Dacă s-ar pune însă în discuție, totuși, posibilitatea unei autorități de supraveghere și control cum este Inspecția judiciară a CSM să verifice conduita procurorului de ședință în ceea ce privește soliditatea argumentelor invocate în concluzii și întemeierea concluziilor pe probele din dosar, (ceea ce implică și o evaluare a acestora) trebuie apreciată în concret concordanța între probele administrate și concluziile formulate de procuror.

În cazul de față s-a reținut ca procurorul Natana Cîrșan a solicitat revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului Oriș Hășan invocând un act medical pe care nu-l avea la dispoziție la data judecării cauzei și în posesia căruia a intrat după ce a prezentat concluziile în fața instanțelor de judecată.

Probele administrate în cauză conturează, însă, o altă situație și anume faptul că procurorul Nicolae Cișinău a intrat în posesia adeverinței medicale emisă de Penitenciarul Râmnic și datată 25.04.2006, chiar în ziua de 26.04.2006, această fiindu-i adusă la parchet de către avocata Cătălin Oprea, apărătorul ales al inculpatului Ovid Hegheș. Acest fapt rezultă din declarațiile procurorului Nicolae Cișinău și ale avocatei Cătălin Oprea și se coroborează și cu verificarea registrului de intrări - ieșiri al PICCJ, în care, în ziua de 26.04.2006, la poziția 4, figurează Cătălin Oprea care a intrat în sediu la ora 11.15, fiind menționată și camera 420 (biroul procurorului Nicolae Cișinău) unde avocata urma să se prezinte.

Faptul că procurorul Nicolae Cișinău a fost în posesia adeverinței medicale anterior prezentării la Curtea de Apel București la termenul din 26.04.2006, este dovedit de transcrierea dezbaterilor din sala de ședință și de mențiunile din încheierea de ședință din dosarul 33970/2/2005, pronunțată la data de 26.04.2006, cât și de declarația procurorului Mihail Albu care a asistat, în sala de ședință, la dezbateri.

Astfel, potrivit mențiunilor din încheierea de ședință, curtea a pus în discuție din oficiu, starea de arest preventiv a inculpatului Ovid Hegheș iar reprezentantul parchetului, față de concluziile raportului de expertiză medico-legală și diagnosticul pus inculpatului, în urma examinării, la 25.04.2006, de către comisia medicală din cadrul Penitenciarului Râmnic, a solicitat revocarea măsurii arestării preventive și înlocuirea acesteia cu măsura obligatorie de a nu părăsi țara, urmând ca starea de arest să fie discutată la un termen ulterior, în funcție de evoluția clinică a stării sănătății acestuia.

În declarația dată în fața Secției de Procurori a CSM, la data de 07.03.2007, procurorul Mihail Albu a confirmat faptul că procurorul Nicolae Cișinău și-a întemeiat concluziile și pe actul medical despre care discutaseră anterior în convorbirea telefonică din acea zi. Martorul și-a exprimat și opinia potrivit căreia procurorul Nicolae Cișinău a fost personal convins, în conștiința sa, că inculpatul Ovid Hegheș nu mai poate fi privat de libertate, în raport de actele medicale pe care le deținea și chiar i-a spus că nu poate să-l aibă pe conștiință pe inculpat.

Mărturia judecătoarei S. D. Dăbâga, care a prezidat ședința de judecată din data de 26.04.2006 atestă că procurorul N. Căpălan, când a formulat concluziile de punere în libertate a inculpatului, a făcut referire verbal la mențiunile dintr-un act medical eliberat de medicul curant din Penitenciarul Rahova, privitor la starea de sănătate a inculpatului O. H. H. H.

Împrejurarea că procurorul N. Căpălan nu a depus acea adeverință la dosarul cauzei, în momentul formulării concluziilor, se justifică, din punct de vedere subiectiv, prin faptul că acesta a avut convingerea că documentul fusese deja depus la dosar, în copie, de către apărătorul inculpatului, având în vedere că pe respectiva adeverință se menționa, în partea de jos "s-a eliberat pentru a-i servi la Curtea de Apel București".

În raport de toate aceste considerente de drept și de fapt am exprimat opinia separată a respingerii acțiunii disciplinare formulate împotriva procurorului N. Căpălan apreciind că nu sunt întocmite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) și h) din Legea nr. 303/2004.

În subsidiar, chiar dacă s-ar reține existența vinovăției, faptele nu au gradul de pericol social al unei abateri disciplinare, ci pot reprezenta, mai degrabă, încălcarea unor norme de conduită profesională impuse procurorilor de Codul Deontologic (art. 12 și art. 8 alin. 2).